

Sobrevivint a la maldat

1. De què va? Els orfes Baudelaire resten a les urpes del seu oncle, actor sense escrúpols, que els vol més mal que bé.

2. Com va? Pur goticisme ombrívol en terra d'infants coratjosos i d'adults monstruosos. Darrera el llarg títol descobrim un conte ric en situacions sàdiques que no s'adiuen, ni poc ni molt, amb el que es considera correcte quan parlem de cinema per a espectadors joves.

Tot just comença

—qui avisa no és traïdor—, el narrador ens alerta sobre els perills del relat, a anys llum de la rondalla amb elf trapella. Al llarg de les aventures patides pels tres orfes enfrontats al tutor assassí —Jim Carrey histriònic com cal, interpretant un seguit de personatges—, assistim a un complet catàleg de perversitats contra els més innocents de la història, uns innocents que, amb enginy, sobreviuen a la maldat —i la niciesas— dels qui haurien de fer-los costat. Fins aquí el què. Però el més important sempre és el com. I en aquest terreny el film excel·leix en imaginació visual, una posada en escena d'ambigu reflex històric —tan aviat el segle XIX com el XX—, i l'eficàcia del conjunt actoral. No som davant d'un film rodó —cal que ho sigui?— que redimeix de l'habitual estupidesa benintencionada. Ah! i no es perdin els crèdits finals. **3. I va:** Per a famílies unides que van al cinema i després parlen.



Una serie de catástrofes desdichas de Lemony Snicket.

Director: Brad Silberling.

Intèrprets: Jim Carrey, Liam Aiken, Meryl Streep. EUA, 2004.
95 minuts. Lauren.